

vilde det efter min Opfattelse være uforsvarligt at fortsætte dermed uden at have en Plan at gaa efter. Der er saamegen større Grund til først at vedtage en Plan, som Nytten af Høfdebygningen er meget tvivlsom, og det er sikkert, at hvad derved reddes, aldeles ikke staar i noget som helst Forhold til de Offre, der skulle bringes. Det kan derfor ikke være rigtigt at gaa videre med at bevilde den ene halve Million efter den anden og siden have Forpligtelse til endnu langt større Bevillinger efter en aldeles planløs Beslutning. Derved bindes Statskassen til store Offre, som det i Tiden opdages ere aldeles spildte. Der kan endnu standses med Upreisning af Høfdebygninger uden videre Ulemper, indtil der foreligger Beslutninger, hvorefter man bestemt kan paavise, hvad der skal bestæses, og hvor der skal begyndes, og hvor der skal endes. Spørgsmaalet om Høfdebygningens Nættevidde er af stor Fremtidsbetydning til at passere uden den nœieste Overveelse, idet de Grunde, hvorpaa der gaas frem, den Uenighed, der er mellem de Sagkyndige og de Erfaringer, man har indhøftet, i det Mindste efter hvad der forekommer mig, ere tilstrækkelige til at fordre en Plan, forinden der gaas videre.

Indenrigsministeren (Singer Slev):

Det ærede Medlem, der nu talte, ansaa Nytten af Høfdebygning for tvivlsom. Det gjør jeg ikke; hvis man er i Stand til at komme til en nogenlunde overkommelig Plan for, hvorledes man vilde foretage en større Høfdebygning, vilde jeg anse det for meget nyttigt for Landet, men jeg indrømmer, at det vilde kræve meget betydelige Offre. Det ærede Medlem forlangte, at Sagen skulde standses, idet der burde foreligge en vel overveiet Plan, inden man gik videre. Det Dnske kan jeg forsaavidt være enig i, og jeg tror, at det er paa Forhaand fyldestgjort; thi naar det ærede Medlem nærmere vil efterse de Bevillinger, der ere forlangte, vil han finde, at de alene angaa Steder, hvor der allerede er Høfder og dreie sig om disses Forstærkning og Vedligeholdelse. Jeg er kommen til den Mening, at det vilde være forkert, om man ikke vilde fuldføre, forstærke og udvide de Partier, hvor man allerede har bygget Høfder. Der er ikke forlangt nogen Bevilling til nogen ny Høfde. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at inden man gjorde det, maatte man have grundigere Underføgeller. Men at lade det forfalde, som nu findes, for saa vidt der er Mulighed for at frelse det, saa at det mulig kan komme til Nytte ved Forstærkning, har jeg anset for forkert. Saa er man nødt til at gribe det

nogenlunde stærkt an, og selv om man ogsaa kunde finde sig i nogen Medføttelse, kan det dog ikke være stort, da man ellers ikke kan naae det tilsigtede Maal. Men der er ikke begjært Bevilling til noget som helst Nyt, og det vil ikke blive begjært af mig, før Sagen er undergivet en fornyet Underføgelse.

Formanden: Den ærede 4de Landssthingsmand for 8de Kredss har Ordet for en kort Bemærkning.

Borne: Det glæder mig, at den høitæredede Minister i alt Fald ikke vil gaa videre med Nybygninger, førend der er vedtaget en Plan. Men jeg vil tillade mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at skal man reise alle Ruinerne, der ligge, saa kommer han langt længere bort end de ærede Sagkyndige, som han stadig knytter sig til. De have opgivet store Strækninger, hvor der ligger Ruiner, og skulde vi nu søge at reise, hvad der er faldet, komme vi til at gaa hele Linien igjennem, og Rystfirkingsvæsenet havde saa godt som forfulgt hele Linien, hvoraf en stor Del ligger i Ruiner, og flere ere helt forsvundne.

Indenrigsministeren (Singer Slev):

Hvis det ærede Medlem vil næriere undersøge de Høfder, hvorom Tale er, Detaillerne og Bevillingen, saa vil han se, at noget Saa-dant, som han forudsætter, er der ikke Tale om. Her er kun Tale om at bygge op de Høfder, som kunne siges at være i aktiv Stand. Jeg erkjender, at nogle af Høfderne, navnlig de første, ere forsvundne, og dem kan der ikke være Tale om at røre ved.

Formanden: Den 2den Landssthingsmand for 8de Kredss har begjæret Ordet. Jeg forstod, at det kun var for en kort Bemærkning.

Breinholt: Af Hensyn til den langt fremstredne Tid og af Hensyn til en direkte til mig stillet Ansøgning, skal jeg i Dag over for de meget stærke Udtalelser og Angreb paa Noget, der ligger mig meget nær, fra en æret Ven og Kollega, blot forbeholde mig yderligere at imødegaa dem ved 2den Behandling for ikke nu at opholde Thingets Tid.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Ligeoverfor de Uttringer, der kom fra det ærede kongevalgte Medlem (Boos) om de Mangler, der findes ved Universitetet og i det Hele ved de høiere Undervisningsanstalter, skal jeg